

44.
Kari Uutta ja Kaunista

Suomalista

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Mun Jesureni helmasa, Mä re.

W. f. Yliskän Hedraa sydämeist, re.

Toinen:

Jesu! tule tygön tänn, hallikeman re.

W. f. Ole Etelun iloinen, re.

LUNDA,

Prändetty Vuonna 1801.

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON

IN THE
REIGN OF
HIS MAJESTY
CHARLES THE SECOND

BY
JOHN STOW

AND
JAMES STOW

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON

IN THE
REIGN OF
HIS MAJESTY
CHARLES THE SECOND

BY
JOHN STOW

AND
JAMES STOW

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON

IN THE
REIGN OF
HIS MAJESTY
CHARLES THE SECOND

BY
JOHN STOW

AND
JAMES STOW

B. K. Ylistän HERRaa sydämeest, 1c.

v. 1.

Mun JEsuxeni helmassa, Mä wihdoin
löysin lewon, Mun Wapastajan ha-
woisa, Sain synnin kuolost eron; Niis on
mull murhes lohdutus, Niis on mull tuskis
wiewotus, Niis kuolost eloon kuljen.

v. 2. Viel ihmetellen muistelen, Mun
endist orjuttani, Kosk synnin kansa taistelin
Eng' tunden JEsustani: Waikk' pyysin
wälttä wääryttä, Ja harjoitella pyhyttä,
Emmä mä lepoa löytän.

v. 3. Mä monda kerta lupaisin Ei
wastoin tundo tehdä, Kuink' usein kuiteng'
langeisin, Sen sain mä häpiällä nähdä, Jot'
enämb' pyysin pyhytteen, Sitt' enämb' wa-
join pahuteen, Ett olin synnin orja.

v. 4. Peljästyn oli sydämmen, Lain ko-
wist uhkaurist, Ett' wäris, wapis' ytimen,
Hel-

Helwettin kauhistuksesta, Johon mä luulin
olleen syyn, Etten mä syndii wälttä pyhy,
Eng' Luojan Lakii täyttän.

v. 5. Wastuudest igen rohwaissin, Kaikk' synnit hywäst jättä, Heill kaikill' todell' sanoin niin, Ett te saa enä pettä; Ei monda hetke tarwittu, Kuin jällen olin suomittu, Sill' syndi ol' mun Herran.

v. 6. Täs surkias sielun waarasa Mui Herra Taiwast näki, Hän sanoi minull' Sanasa, Ei auta oma wäki, Ei oma pyhy, kaunistus, Kaikk' se on fula sastaistus, Taiwasen ei sill' päästä.

v. 7. Tai ääni silmän rawotti, Mä huomata nyt taisin, Ett olin perät alasti, Mist mä nyt lewon saisin, Se ol' mun halun huokaus, Se ol' mun pyhdyksen ruko-
us, Niin äänen toisen kuulin.

v. 8. Jesuren tygö joutu waan, Ja armon mure ano, Siel synnit ander ane-
tan, Kaikill' kuin uskos jano: Täst sydän
rupets palaman, Jesuren perän halaman,
Mutt Järki wastan sanoi.

v. 9. Taidattos Jesust lähesty, Sun syndis paljoudes, Mahtako arias menesty Niin suures sastaistudes, Sã olet synnis perät kuoll, Ei Jesus enä sinust huol, O julman järjen juonda.

v. 10. Täs kauhias kuollon meresä,
Mä nänhrisä olin, En ldytän neuvo jär-
jestän, Mä uuden äänen kuulin, Waiks
olet suurin syndinen, Wiheljäisin, raadollis-
nen, Jesureen sä waan turwa.

v. 11. Jesus on sinun lunastan, Hän
sinun peräs huuta, Jesus on sinun pela-
stan, Ett sä nytt tarwis muuta, Waan
ettäs turwat Jesureen, Hän ombi sinull
armoinen, Hän synnit ander anda.

v. 12. Mun sydämeni ihastui, Ett ar-
mo on wiel tarjon, Ehimän Jesusi riema-
stui, Waikk syndi paino paljon, Ja kuin
mä Jesusi kahelin, Ja armoo armost rus-
koilin, Niin armon päiwä koitti.

v. 13. Täs kallias armon koitosa, Nyt
uskon kipin loisti, Jos Wapastajan wois-
tosa, Pois lijan murhen poisti. Ah kuing'
suur ol' se lohutus, Ett Jesures ol' lu-
rastus, Täys ilo, armo, autuus.

v. 14. Jesuren päääl mä sälytin, Kuor-
man kuin mua painoi, Sen hänen kansans
waihetin, Hän minull armon annoi: Ol'
hywäs turwas poikani, Sä olet nyt mun
omani, Illoiten hän mull sanoi.

v. 15. Jos on syh kiittää Jesusa,
Niin mahdan minä totta, Ett on mun pää-
stän'

stän' synnistä, Ett on mun armoin's ottan;
Kuin lapsi äitins helmasa, Mä saan nyt
syleil' JEsusta, Uskos ja rakkaudes.

v. 16. Mä tygö armo-istuimen, Nyt
turwall kändä mahdan, Sill' JEsus on mull
lepyinen, Mä hänell jutell taidan, Kaikk
wikan ja muut puuttenei, Hän tietä kaikk
mun tarpeni, Hän murhen minust pitä.

v. 17. Viel tunnen usein lihasan, Sen
wanhan synnin himon; Se liehakoike po-
wesän Ja waldans perän kimmo, Mut kuin
mä JEsust rukoilin, Ja haawoi hänes pite-
lin, Niin syndi suunsa tukki.

v. 18. JEsuren pyhis haawoisa, Niis
synnin himo sammui, Niis taita sielun jaz-
nosa, Autuden wettä ammu, Niis löydän
puhdistureni, Niis kaiken kerskaureni, Niis
Ulkää vastaan kulsion.

v. 19. Waikk mailm' pillka nimellä,
Walhesen toden säke, Ja tarkotta niit ki-
wellä, Jotk JEsus hurstax näke, Kyll' JEs-
sus oman's totutta, Kärsimän mailman koi-
rutta, Hän heil kaikk hywin teke.

v. 20. Waikk häijy hengi satan' wiel
Mun wikojani matti, Ja pyytä minua
ylös niel, Juondens kans julmain ratti;
Mutt kuin mä riennän Kaupungiin, JEsu-
ren pyhiin haawoihin, Koiruttans häijy
häpe.

v. 21. Nyt Jēsu rakas, woimas
lain! Ett hengen waiwaisudes Mä sinus
kiini ripun ain, Ja uudes kuuliaisudes Ann'
Jēsu! ann mun uudistu, Ann heikko uskon
wahwistu Toiwos ja rakkaudes.

v. 22. Kans uskon koeturisa, Ä! Jē-
su! ann mun waipa, Waan kaikis kiusau-
risa, Ann toiwon puoles taipu, Ett kiini
ripun sanasa, Ja armon lupaurisa, Sun
wirwoitustas maistan:

v. 23. Niin haawojas mä suutelen,
Ja niihin igen suljen, Mä weisan niist ja
juttelen, Ja niitten turwis kulsion Tääl
surkeuden majasa, Siis kuin mä taiwan
kuorisa Jäistä woittoo laulan. Amen.

Toinen

W. k. Ole Sielun iloinen. 10.

v. 1.

Jēsu! tule tygön tän, Hallikeman elämän,
Ettei paha mailma Minua wahingoita saa.

v. 2. Jēsu! weres woiman kautt',
Radonetta lastas aut, Johdat händä oiki-
all tiel, Taiwan owi awa wiel.

v. 3. Armos Jēsu! enänä, Synnin
taak-

taakka kumota, Sydämeni uudesta, Saa-
staisudest puhdistaa.

v. 4. JESU! pese merelläs Punaisella
hielläs, Minua synnin loasta, Häisewaisest
ruopasta.

v. 5. JESU! wahwist sairasta, Mur-
hellista waiwaista, Lohduta ja wirtota,
Epäilyrest kirtota.

v. 6. JESU uskon alkaja, Katuwaisten
auttaja, Wahwist minun uskoan, Tola
päiwä ainian.

v. 7. JESU kuolemansa kautt, Kuole-
man tuskas mua aut, Ja ota sielua wa-
stahan, Jongas olet lunastan.

